

MILJONAIR OP DE CAMPING

(Boerencamping)

Blijspel in twee bedrijven door

H. DE VRIES

In het Nederlands vertaald en bewerkt door

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MILJONAIR OP DE CAMPING/BOERENCAMPING** gaan opvoeren, dienen in alle program-maboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **H. DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2018 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Albert Kamping	- landbouwer
Alie	- zijn vrouw
Petra	- hun dochter
Dina	- buurvrouw
Hamstra	- van het VVV
Jans	- kampeerder
Jantje	- zijn zuster
Mina	- kampeerster
tante Gees	- tante van Jans en Jantje
Derk Schepers	- vriend van Mina

Dina en Jantje zijn types die nogal fel uit de hoek komen; het moet niet ontaarden in geschreeuw.

EERSTE BEDRIJF

*(het toneel stelt voor een gewone huiskamer met een bank, een klein tafeltje en een klubje. Verder een eethoek, een theekastje of wandmeubel, een klein tafeltje voor de televisie. Op het kastje aan de wand een theelichtje met een pot koffie, melk, suiker en kopjes. Als het doek opgaat zit Albert Kamping, boer des huizes, bij de tafel de krant te lezen. Hij is als boer gekleed in een manchester broek, donker overhemd, grijs of blauwe kiel en zwarte sokken. Hij komt steeds op sokken op. Alie, de vrouw des huizes, komt van rechts op. Zij is als boerin modern gekleed. Vriendelijke vrouw en voor alles in wat modern is. Links en rechts op het toneel is vanuit de zaal gezien. **Het stuk kan ook als open luchtspel worden gespeeld; bijvoorbeeld voor- of achterzijde van een boerderij)***

1e toneel

(Alie, Albert)

ALIE: *(lacht)* Dag Appie, een kopje koffie?

ALBERT: *(gooit nijdig de krant op tafel)* Hoe vaak moet ik je nou nog zeggen dat ik geen Appie ben, maar Albert.

ALIE: O ja, dat is ook zo. *(lacht)* Een kopje koffie, Albert?

ALBERT: Ja, toe maar.

ALIE: *(haalt twee kopjes koffie)* Alsjeblieft Albert...

ALBERT: Ja, heb jij de gek er maar mee. Maar van dat geAppie ben ik niet gediend.

ALIE: Komt in orde, ik zal er aan denken. Maar ik moet bij jou aan zo veel dingen denken. Niks is je naar de zin. Man, leef toch eens wat moderner.

ALBERT: Nou nog mooier, leef ik niet modern. Als dat het geval was, had ik mij wel verzet tegen die camping die jij zo nodig wilt beginnen. Maar mijn zegen heb je.

ALIE: Mooi, want ik heb alles al geregeld, de kampeerders kunnen komen.

ALBERT: Dat is dan voor elkaar, je moet je er dan ook maar mee redden. *(drinkt koffie)*

ALIE: Dat zal ook wel moeten, als jij er niks aan doet. Ik was net nog even bij de VVV en daar zijn ze erg enthousiast, er is veel behoefte aan een boerencamping.

ALBERT: Dat geloof ik graag, als zij er maar beter van kunnen worden, vinden die alles best. Of wij eraan kapot gaan, daar zitten zij niet mee.

ALIE: Man, man, bekijk de wereld toch ook eens van de zonnige kant.
(*drinkt koffie*)

ALBERT: De zonnige kant?! Mens ik zou niet weten wanneer ik de zon gezien heb. Hier in ons land bestaat die niet meer. Iedereen gaat naar het buitenland op vakantie om de zon te zien. En Alie begint met een camping in het zonloze, natte en winderige Nederland. Als dat dan modern is, nou dan weet ik het niet meer. Ik heb geprobeerd om je tegen te houden, maar dat is niet gelukt.

ALIE: We moeten wel; zoals het nu gaat met de boerderij kunnen wij over een paar jaar wel inpakken. Het land ligt er, de grote schuur staat er en na wat verbouwingen is het nou klaar en goedgekeurd voor een camping.

ALBERT: Hou maar op, ik weet er alles van. Maar een camping zie ik niet zitten.

ALIE: Wat wil je dan? Dat is het enige wat hier mogelijk is. Of wil jij in de schuur een boetiek beginnen? Appies boetiek, lijkt je dat wat?

ALBERT: (*springt op*) Och mens, red je er maar mee. (*smalende*) En ik ben geen Appie, maar Albert, onthou dat nou eens 'n keer. (*gaat kwaad achterom kijkende rechts af*)

ALIE: (*kijkt hem lachend na*) Wat is hij toch pessimistisch. Maar och, dat gaat wel weer over. (*er wordt op de middendeur geklopt*) Ja, binnen.

2e toneel

(*Alie, Dina*)

DINA: Dag, Alie.

ALIE: Dag buurvrouw, ga maar even zitten. Zin in een kop koffie?

DINA: Nou, eentje dan. (*gaat zitten*) Ik ben ook al even bij buurvrouw Gerda geweest en die had ook al koffie. Nou ja, koffie, het leek er op. Dat mens zet toch zulke slechte koffie, het is net slootwater. (*Alie geeft koffie*) Het is net of ze geen smaak heeft. (*drinkt koffie*) Nou, dan smaakt het mij hier altijd veel beter. (*zucht*) Hè, ja hoor, dit is pas 'n lekker bakje koffie. Hoe gaat het met de camping?

ALIE: O, prima, maar Albert is het er niet mee eens.

DINA: Daar moet jij je niks van aantrekken. Kerels hebben altijd wat te mekkeren. Die van mij is ook zo. Grote plannen maar er komt niks van terecht.

ALIE: Och, zo erg is het met Albert niet. Maar hij verzet zich tegen die camping.

DINA: Maak je over die camping maar geen zorgen. Als je dochter en

jij het maar eens zijn. Appie is ouderwets en ziet spoken.

ALIE: Ho... ho... Dina, noem mijn man geen Appie, want dat wil hij niet horen.

DINA: Nou nog mooier, het is altijd Appie Kamping geweest en nou moet je hem ook nog omdopen. Jonge, jonge, krijgt hij nog verbeelding ook.

ALIE: Nee, dat is het niet, maar hij wil dat niet meer. Ik kan er zelf ook nog niet aan wennen.

DINA: Dat kan ik mij indenken. Maar ik begrijp wel, waarom Appie Albert wil worden. Als je gasten krijgt, wil hij voor vol mee doen.

ALIE: Zou dat het zijn, och ik weet 't niet.

DINA: Ja hoor, leer mij de mannen kennen. En Appie is nou nog op de camping tegen, maar als vrouwelijk schoon aan komt, is dat wel over. En aan belangstelling op de camping zal het ook niet ontbreken met die hippe dochter van jullie.

ALIE: Nou, zo hip is die toch niet. Ze is bij de tijd, maar dat komt omdat ze altijd op kamers heeft gewoond.

DINA: O ja! Nou je het toch over kamers hebt. Gerda vertelde mij, dat haar dochter ook op kamers gaat in... *(noem hier grote plaats in omgeving waar stuk wordt gespeeld)*

ALIE: Wat! Gaat dat kind al op kamers?

DINA: Ja, volgens Gerda heeft ze gestudeerd.

ALIE: Hoe gestudeerd en wat voor opleiding was dat dan?

DINA: *(lacht)* Dat heb ik mij ook afgevraagd. Spinazie-academie zeker. Maar ze heeft nou een baan. Wat voor baan dat weet ik nog niet, maar daar kom ik nog wel achter. Zo'n snotneus, hoe oud is ze eigenlijk?

ALIE: Ik denk van achttien.

DINA: Maar Gerda ziet het wel met haar zitten. Dat mens heeft te veel verbeelding. *(spreekt smalende)* In deze moderne tijd, zegt Gerda, moet je de kinderen vrij laten om zich te ontplooien. *(weer gewoon)* Nou, dat heeft ze ook niet van haar zelf. Dat heeft ze zeker gehoord op de televisie.

ALIE: Het zal haar vast niet mee vallen om op kamers te gaan.

DINA: Och, praat mij er niet van. Dat is vragen om moeilijkheden. Het schaap weet van toeten noch blazen. Zo'n ding is een gevaar op de weg.

ALIE: Och, dat valt wel mee.

DINA: Nee, dat doet het niet. Als je tegenwoordig allemaal hoort wat ze uitvreten. Dat steelt, vernielt en rookt verdovende middelen. Als je de krant leest, of televisie kijkt, dan gaat het allemaal over overvallen, mishandelingen, ontvoeringen of aanrandingen. Voor tien euro slaan

ze je kop in elkaar.

ALIE: Dan moet je de krant maar niet lezen en de televisie niet aan zetten. Dan heb je er ook geen last van.

DINA: Dat is zo, maar dan loop je weer achter. Dan weet je van het hele wereldgebeuren niks af.

ALIE: Och, de mensen maken zich overal veel te druk om. En de jeugd is niet slecht, maar er zijn uitzonderingen en dat is maar een kleine groep.

DINA: Ik help het je hopen. *(springt op)* Maar och mensen, ik zit hier maar. Die kerel van mij zal niet weten waar ik blijf. Ik ben de hele morgen al op stap. *(naar de middendeur)* Nou, dan ga ik maar weer. Als ik de eerste kampeeders zie, kom ik wel weer. Alie, tot ziens, hè.

ALIE: Ja... dag Dina. *(Dina af; Alie blijft even zitten en zucht)* Hè, hè, gelukkig, daar ben ik voorlopig even af. *(gaat staan en ruimt kopjes op; Albert komt midden op met meneer Hamstra van het VVV Hamstra is netjes gekleed en heeft een tas bij zich)*

3e toneel

(Alie, Albert, Hamstra)

ALBERT: Alie, ik heb hier een meneer Hamster van het VVV voor jou.

HAMSTRA: Geen Hamster hoor, maar Hamstra.

ALBERT: Och, dat maakt toch niks uit, dat is zo wat het zelfde.

HAMSTRA: *(stelt zich voor)* Dag mevrouw, Hamstra van het VVV Begeleiding recreanten, verzekeringen, van de wieg tot het graf, en dergelijke.

ALIE: O... dus manusje van alles.

HAMSTRA: Zo kun je het wel noemen. Ik kan je overal aan helpen. Van wasautomaat tot kunstgebit.

ALBERT: In kampeeders doe jij zeker niet.

HAMSTRA: Als het wezen moet ook, maar meestal komen die van zelf.

ALIE: Ga er maar even bij zitten.

HAMSTRA: Dat kan ik wel even doen. *(gaat zitten; Albert en Alie ook)* Ik kom nog even het een en ander controleren. *(neemt papier uit de tas)* Hier staat dat de kampeeders hier ook kunnen paard rijden.

ALBERT: Wat! Paard rijden... op een hobbelpaard zeker.

ALIE: Nee, Appie, op ons eigen paard.

ALBERT: Ik... ben... geen... Appie!

ALIE: En op die van de burens, dat is al afgesproken.

ALBERT: Nou meneer Hamster, zeg dan maar tegen de kampeeders, dat als ze hier komen om paard te rijden, brood mee moeten nemen

voor onderweg. Die beide oude paarden hebben al jaren AOW.

ALIE: Dat geeft niks, krijg je ook geen ongelukken.

ALBERT: Hamster, als ik je een goede raad mag geven, zet een streep door de camping. Het wordt niks.

HAMSTRA: Maar jij geeft je vrouw ook niet de kans. Er is grote behoefte aan boerencampings. *(lacht en kijkt naar Alie)* En ik zal haar wel begeleiden.

ALBERT: Nou ik hou anders niet zo veel van begeleiders, die ook handelen in wasautomaten en kunstgebitten. Dat is mij te veel van het goede.

HAMSTRA: Valt wel mee hoor, ik ben gewoon van alle markten thuis. Maar waarom ben jij tegen die camping?

ALIE: *(gaat staan en spreekt nu fel)* Ja, vertel dat maar eens even, Appie. Ik ga nog even wat koffie bijzetten. *(gaat met koffiekkan rechts af)*

ALBERT: Nou... nou laat ze mij alleen met jou zitten.

HAMSTRA: Dat was ook haar bedoeling, denk ik. Nou, vertel maar op waarom ben jij overal tegen?

ALBERT: Omdat ze niet weten waar ze mee bezig zijn. Wie weet wat je over de vloer krijgt. Mijn vrouw en mijn dochter willen dit. Het boer zijn is niet meer wat het geweest is. Overal is te veel van, en dan praat ik nog niet eens over de Europese regels. En nou proberen ze het met een camping. Om daar wat mee te verdienen.

HAMSTRA: Het is typisch een opmerking van; Wat de boer niet kent dat eet hij niet. Man, je kunt trots zijn op je vrouw en dochter, dat ze een andere bron van inkomsten zoeken.

ALBERT: Dat ben ik ook, maar niet op mij zelf. Op deze boerderij heeft altijd een Kamping de kost verdiend en ik zou de eerste zijn die dat niet kan. Nou, dat zit mij niet lekker.

HAMSTRA: Maar dat is toch niet jouw schuld. Dat brengt de tijd mee.

ALBERT: De tijd, ja dat is zo. Maar als ze zo door gaan met het tegen werken van de boeren, dan kunnen die wel inpakken. En als ze eenmaal weg zijn, heb je ze zo maar niet weer.

HAMSTRA: Ik geloof toch, dat je alles te donker inziet. Bekijk het eens zo, dat we nu roeien moeten met de riemen die wij hebben en dan zien wij wel weer.

ALBERT: Jij praat al net zo dom, als al die anderen. Komt ook omdat jij een vast salaris hebt. *(uit de hoogte)* En dan zie wij wel weer. Nou, zo hebben ze altijd al gedacht. De grote heren zijn altijd nog achter de feiten aangelopen.

HAMSTRA: Kamping, ik geloof dat wij het niet eens worden over dit onderwerp. *(Alie komt van rechts op met koffiekkan)*

ALIE: Zo... en zijn de heren het al een beetje eens geworden?

HAMSTRA: Nee, maar jouw man heeft zijn hart gelucht. En ik geloof dat dat beter is, als een gesprek over zaken. Maar ik wil nu wel graag even de stallen en de manege zien. *(gaat staan. Tot Albert)* Zullen we even gaan kijken?

ALBERT: *(lacht)* Stallen en manege, man laat mij niet lachen. Wil jij het zwembad en de sauna misschien ook bekijken. Twee hectare land ligt er voor de camping. En daar achter vijftien hectare staatsbos. Dus er is ruimte zat. Daarom hebben wij geen manege nodig.

ALIE: *(streng)* Albert, laat Hamstra de stal zien.

ALBERT: O... ik dacht dat de receptioniste dat moest doen, het is haar camping.

ALIE: *(fel)* Appie! Ga je mee, ja of nee!

ALBERT: Nou, Hamster kom op. *(gaat staan)* Want ik heb niet veel tijd.

HAMSTRA: Hamstra! Kamping, Hamstra!

ALBERT: Och, wat geeft dat, als je maar een naam hebt.

ALIE: Daar heb je gelijk aan, Appie...? *(Albert kijkt Alie gemeen aan en gaat midden af, Hamstra geeft Alie een hand)*

HAMSTRA: Tot ziens, mevrouw. *(ook midden af)*

ALIE: *(kijkt ze na en lacht)* Mooi is het. Appie met de Hamster op weg naar de stallen. *(Petra, de dochter des huizes, komt links op. Zij is een vrolijke, hippe meid, goed opgemaakt en modern gekleed. Zij draagt een minirok, donkere panty's, een kleurige blouse en schoenen met hoge hakken)*

4e toneel

(Alie, Petra)

PETRA: Hallo mam, is er nog koffie? *(Alie bekijkt haar op afstand)* Ook een bakkie?

ALIE: Ja, toe maar. *(gaat zitten. Petra geeft koffie en gaat ook zitten. Zij slaat haar benen over elkaar)*

PETRA: Is er wat aan mij te zien, mam?

ALIE: Ja... moet die rok nou zo kort zijn. Vorige week was hij langer.

PETRA: *(lacht)* Ja dat is zo, maar toen stonden wij ook niet ingeschreven bij het VVV.

ALIE: Wat heeft dat er mee te maken? *(koffie drinken)*

PETRA: Nou mam, stel je nou eens voor dat hier een knappe knul op de camping komt.

ALIE: Daarvoor hoeft die rok niet zo kort te zijn. Die ziet je ook wel in een langere rok.

PETRA: *(gaat staan en neemt een kleedje dat ergens op het toneel ligt en houdt dat tot op de schoenen voor zich)* Nou mam, nou moet je niet ouderwets denken, maar eerlijk zeggen, hoe val ik het meeste op. *(zij sloft eerst een beetje met het kleedje over het toneel. Gooit dan het kleedje weg en swingt een paar maal op en neer)* Nou, zeg eens eerlijk?

ALIE: Ja, als je het zo doet valt dit natuurlijk beter op.

PETRA: En dat is ook de bedoeling. *(gaat zitten)* Ik heb de leeftijd om eens rond te kijken. Maar ik wil wel wat bijzonders.

ALIE: Maar heb jij er wel aan gedacht, hoe die rok zal werken als je vader je ziet?

PETRA: Ja zeker, als een rode lap op een stier. Omdat zijn dochter die draagt. Als hij een andere meid zo zag, dan kwam hij ogen te kort. Vind jij het erg mam, dat ik dit draag. Want dan trek ik wat anders aan.

ALIE: Och, van mij mag het wel. Maar je vader.

PETRA: Daar red ik mij wel mee. Als de gasten komen, kun je niet in een oude spijkerbroek lopen.

ALIE: Gasten die moeten eerst nog komen. Je vader is overal op tegen. Gisteren zei hij nog, dat hij een bord bij de ingang wilde plaatsen met daar op: "Boerencamping, verboden voor ministers met graan- en strontproblemen".

PETRA: Dat doet hij niet, daarvoor ken ik hem veel te goed. Maar hij heeft zijn problemen en die moet hij ergens op afreageren. Neem hem dat maar niet kwalijk, het is een schat van een man.

ALIE: Ja, als jij het zegt, zal het wel zo wezen. Het is een boer als die niet kan zwemmen, zegt hij dat het aan het water ligt.

PETRA: *(springt op)* Waar is hij, zal ik hem dit rokje even laten zien.

ALIE: O... Petra begin daar niet aan. Als hij je ziet is het nog vroeg genoeg. Hij is met die meneer Ham... stra de stallen aan het bekijken.

PETRA: Ham... stra! Waarom dat accent op stra!

ALIE: Och, je vader noemde hem Hamster. En die was daar niet blij mee. O ja... en als je een beetje in de gunst wilt vallen bij hem met dat korte rokje, noem hem dan niet Appie. Want dat wil hij niet meer horen.

PETRA: Zo...? Dan moet ik daar voor oppassen. Nou, ik red mij er wel mee.

ALIE: Dan ga ik naar de keuken. Als hij komt geef hem dan een kop koffie.

PETRA: Komt wel goed, mam. Ik zal hem sexy ontvangen.

ALIE: *(naar de deur rechts)* Maar maak het niet te gek, hè. *(af. Petra zoekt een damesblad, slaat de benen weer over elkaar en gaat in het*

zicht van de middendeur zitten lezen. Albert komt midden op en blijft bij de deur staan en bekijkt Petra)

5e toneel

(Petra, Albert)

ALBERT: Moet jij je niet eens aankleden?

PETRA: *(loopt trots op hem toe)* Dag, pa....? *(loopt op en neer)* Je vergist je, dit is de nieuwste en modernste creatie van madam Poepadoo uit Parijs.

ALBERT: *(bekijkt het en schudt het hoofd)* Dan zeg ik, neem de eerste de beste trein naar Parijs en doe Pompeldoe de groeten van mij. *(gaat aan tafel zitten)*

PETRA: *(naar hem toe)* Maar pa, dat meen je toch niet, dit is modern.

ALBERT: Modern of niet, je kunt er hier niet bij lopen als een vogelverschrikker.

PETRA: *(loopt weer op en neer)* Maar vind je het dan niet leuk en sexy?

ALBERT: Schei toch uit, wat ze in Parijs sexy vinden, hoef ik toch nog niet mooi te vinden.

PETRA: *(gaat zitten)* Dat is zo, maar wij krijgen nou gasten en als je mee wilt doen, moet je je modern kleden. En als je dat niet doet, loop je achter en gaan ze naar een ander. *(geeft hem een stomp)* Toe ouwe brombeer, je meent er niks van. Nu het je eigen dochter is, wil jij dat niet zien. Maar anders kijk jij er maar wat graag naar.

ALBERT: *(lacht)* Misschien heb je wel gelijk. Maar maak het niet te gek hoor.

PETRA: *(gaat staan en loopt op en neer)* Dat doe ik ook niet, maar ik wil ook eens een leuke vent. En daar heb ik nou misschien de kans toe.

ALBERT: Doe maar kalm aan hoor, wij willen je nog niet kwijt.

PETRA: *(loopt naar het raam en kijkt naar buiten, schrikt)* Pa! Kom eens kijken, de eerste gasten.

ALBERT: O... grote grutten, nou zullen we het beleven, wie zijn dat?

PETRA: Kampeeders, dat zie je toch. Die man heeft een tent op de nek.

ALBERT: Het lijkt de familie Flodder wel. Petra, trek de oude spijkerbroek maar weer aan. Deze zijn niet bij Pompeldoe in Parijs geweest. Deze hoef je niet te verleiden. Waar is je moeder, want hier wil ik niks mee te maken hebben.

PETRA: Die is in de keuken. *(lacht)* Wat een grappig stel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto